

EL LLENGUATGE

Guardem-nos de mal

recolzar

L'ús impropri de certes formes o expressions ha arribat a arrelar tant, malgrat les vegades que ha estat denunciat i combatut, i, ahora, certs tipus de comunicació l'exigeixen tan sovint, que si hom vol insistir de nou sobre la conveniència que se'n revisi el significat propoppi i amb ell, per tant, els casos propis d'aplicació, i se'n prescindeixi en aquells en què no escau, no sap ben bé per quin cantó atacar-lo. Volem dir, en quins termes referir-s'hi per tal que puguin tenir una mica de sentit i d'eficàcia.

Aquest és el cas del verb recolzar i el seu derivat recolzament d'ús universal —volem dir en tots els casos— quan es tracta d'evitar les formes «apoiar» i «apoi», que són castellanismes de prinrimera magnitud, o bé quan quan simplement és qüestió de traduir un text del castellà en què apareixen les formes «apoyar» i «apoyoo». Intentar explicar una altra vegada en quins casos resulta adequat l'ús de recolzar i recolzament seria talment com si digués— guéssim llúcies. Molt més eficaç, encara que no gaire ortodox, pot resultar recomanar, amb molta insistència, gairebé amb escarafalls i tot, que es limiti tant com es pugui l'ús d'aquestes paraules, que se'n prescindeixi gairebé sistemàticament, si no és que un coneix, amb tota exactitud, els límits precisos —els límits reduïts— dels seus casos correctes d'aplicació. Qui trontolla, qui vacilla, qui té por de caure, o qui es vol assegurar que no caurà, és el qui verament es recolza (en algú o en alguna cosa). També un pot recolzar una cosa (perquè no caigui) a la paret o en un marge. Però ja seria més difícil de recolzar algú, alguna persona, tant en sentit propi com en sentit figurat. El que s'hauria d'evitar rigorosament, doncs, és dir que hem recolzat una persona, o que recolzem les seves paraules, o la seva actitud, o, encara, que li manifestem el nostre recolzament, tal com tenim ocasió de llegir tan sovint. Si estem d'acord amb algú, amb el que fa o amb el que diu, podem dir que l'abonem, que donem o prestem suport a les seves paraules, que ens hi adherim, que subscriuim el que ha dit. Però, sobretot, procurem sempre, permanentment, guardar-nos de mal recolzar.

ALBERT JANE